

“VAI VAR ATŅEMT LAUPĪJUMU STIPRAJAM JEB VAI NO VIŅA VAR AIZBĒGT TĀ GŪSTEKŅI? TOMĒR, TĀ SAKA TAS KUNGS, ARĪ PAŠA STIPRĀKĀ GŪSTEKŅUS VIŅAM VAR ATŅEMT UN SAVU LAUPĪJUMU VIŅŠ VAR ATKAL ZAUDĒT; ES PATS CĪNĪŠOS AR TAVIEM PRETINIEKIEM, UN ES PATS IZGLĀBŠU TAVUS BĒRŅUS.”
(JES. 49:24-25)

LŪGŠANA PAR ĢIMENES LOCEKĻIEM

Aizlūgšana veicina neredzamo spēku iesaistīšanos cīņā. Tie, kas piedzīvojuši vilšanos un jūtas sakauti, gūst jaunus spēkus, bet tie, kas atrodas ienaidnieka varā, atbrīvojoties no verdzības, iegūst brīvību.

Nerimstošā Annas lūgšana par Samuēlu pasargāja viņu no Ēļa dēlu samaitājošā iespaida. Ījabs, būdams tēvs, pastāvīgi piesaistīja uzmanību un dedzināmos upurus pēc savu bērnu skaita (Īj. 1:5).

Vēstījums par mēmo zēnu atklāj daudz ko. Sātans bija viņu pilnībā pārņēmis. Deviņi mācekļi nespēja neko paveikt zēna labā. Atnāca Kristus, un zēna tēvs vērsās pie Viņa ar vārdiem: “Un dažkārt viņš to iemetis gan ugunī, gan ūdenī, lai to nogalinātu; bet, ja Tu ko spēj, tad palīdzi mums, apžēlojies par mums.” Bet Jēzus uz to sacīja: “Tu saki: Ja Tu spēj! Kaut tu varētu ticēt! Tas visu spēj, kas tic.” (Mk. 9:22, 23) Tēva ticība ļāva Kristum iejaukties un palīdzēt. Sātans izmisīgi pretojās, bet bija spiests atkāpties.

Mēs vairākus gadus lūdzām par kādu ģimeni. Vecāki un bērni šajā ģimenē ļoti maz komunicēja savā starpā. Viņu precētajai meitai atklāja vēzi. Reiz kārtējā strīda laikā māte no meitas izdzirdēja: “Es nekad vairs nevēlos tevi redzēt!” Uzlabot situāciju šai ģimenē šķita nereāli. Tad, kādā sabata vakarā, mūsu ģimene kopā ar izmisušo māti pētīja Maleahija grāmatu. Nometušies ceļos, mēs ar asarām lūdzām Dievu, lai Viņš apgaismotu un savienotu mātes un meitas nomocītās sirdis. Ticībā mēs lūdzām uzlabot viņu attiecības, kaut gan mums pašiem tas šķita neiespējami.

Svētdienas rītā šī sieviete mums atkal piezvanīja. Priecīgā balsī viņa teica: “Vai zināt, kas šonakt notika? Dīvos naktī iezvanījās telefons, un klusa balss klausulē nočukstēja: “Mammīt, es tevi mīlu!” Tā bija mūsu meita Nelda.”

Tā saruna bija ilga. Ienaidis tika laužts. Māte un meita piedeva viena otrai. Mēs nespējām atturēties no gaviļu saucieniem: “Slava Dievam!” Vai šis nakts zvans bija sagādīšanās? Mēs droši ticam, ka Kungs steidzās atbildēt uz lūgšanu.

Bieži esam pieredzējuši, kā Kunga roka vada mūsu bērnu dzīvi. Kādu laiku bijām nobažījušies par viņu draugiem. Reiz atklājām šīs bažas Dievam, lūdzot Viņa iejaukšanos. Tajā pašā nedēļā abi dēli izbeidza nevēlamās draudzības. Neviena nekad nespēs mūs pārliecināt, ka Kungs neatbild uz lūgšanām.

Aizlūgšanas maina notikumus ģimenēs. Viens no mūsu radniekiem reiz stāstīja, kā viņiem nācās turēt savu trīsgadīgo meitiņu, lai viņu novannotu. Meitene plosījās un sitās ar rokām un kājām. Viņas mātei šī diena bija sevišķi saspringta, meitas pretošanās viņu pilnīgi sagrāva. Pēkšņi meitene pārstāja ārdīties un palūdza: “Mammīt, pielūdz par mani!” Zemojusies tieši pie vannas, mamma lūdza par meitu. Tiklīdz izskanēja “Āmen”, mazulīte ar priecīgu smaidu ielēca ūdenī.

Kad sastopamies ar bērnu pretestību, sevišķi delikātos jautājumos, parasti es turpinu sarunu, kamēr mana sieva Millija blakus istabā lūdz. Bieži kritiskās situācijās esam izjutoši Debesu spēku iejaukšanos. Sasprindzinājums atslābst, un mēs visi kopā pateicamies par dāvāto uzvaru.

Nesen ciemojos pie paziņas, kas bija ļoti nobijusies par sava dēla dzīvesveidu. Viņš sacēlās pret ģimeni, skolu un sabiedrību. Dienu pirms mana apmeklējuma viņi ar vīru sajuta nepieciešamību atnākt uz mūsu dievkalpojumu, kur tieši runājām par aizlūgšanām ģimenē. Viņa visu laiku atkārtāja, ka, protams, Kungs viņus šurp atvedis un devis padomu nepadoties, kas viņiem tobrīd bija nepieciešams. Pēc tam viņa atzinās: “Viss bija tik slikti, ka es jau grasījos atstāt ar roku.”

“Tā nedrīkst,” es uzreiz atbildēju, “tieši pēc tā tiecas ienaidnieks. Par dēlu ir jācīnās. Viņa dzīvē notiek smaga cīņa starp labo un ļauno. Lūdziet par viņu!”

Sieviete iebilda: “Man nepatīk cīnīties. Man nav tāds raksturs.”

Es atkārtāju: “Jums tas jāspēj! Tas ir jūsu pienākums – cīnīties par dēlu! Atsaucieties uz Kristus spēku!”

Mēs locījām ceļus, un es aizlūdzu par viņas dēlu. Kungs dzirdēja manu lūgšanu. Nākamajā nedēļā daudz kas mainījās. Šodien šis puisis ir jauns un garīgi augošs kristietis.

Priekštiesība aizlūgt par bērniem nebeidzas tad, kad viņi vairs nedzīvo pie vecākiem. Mēs varam lūgt Dievu par bērniem, pat ja viņiem jau ir pašiem sava ģimene. Ir liels apsoltījums, par kuru nekad neaizmirstam. Mēs lūdzam par sevi, par mūsu bērniem un mazbērniem. Ierakstiet jūsu ģimenes locekļu vārdus jūsu lūgšanu sarakstā!

“Dieva plānā ir paredzēts, atbildot uz ticības lūgšanu, dāvēt mums to, ko Viņš mums nevarētu piešķirt, ja mēs nelūgtu.” (Elena Vaita. “Lielā cīņa” 525. oriģ. lpp.) Vai jums nešķiet dīvaini, ka ar visu svētību daudzumu, ko varam saņemt lūgšanā, mēs tomēr tik maz lūdzam? Tas izbrīna arī Debesu Tēvu. “Un Viņš redzēja, ka nav neviena, un brīnījās, ka nav aizstāvja; tad Viņam palīdzēja Viņa paša elkonis, un Viņa paša taisnība bija Viņam par balstu.” (Jes. 59:16)

Kungs aicina: “Es atdevu Savu dzīvību un izlēju asinis, lai izpirktu tavu dēlu, tavu meitu, tavu draugu. Es nesaprotu, kāpēc tu nelūdz par sevi un saviem mīļajiem, ja Es viņu dēļ esmu atdevis Sevi visu. Vai tu nenostāties sardzē par viņiem?”

1) PĀRRUNĀJIET, VAI ARĪ JUMS, LĪDZĪGI KĀ IEPRIEKŠ MINĒTAJĀ STĀSTĀ, IR KĀDAS PROBLĒMAS ATTIECĪBĀS (SAVĀ STARPĀ VAI AR CITIEM), KAS ŠĶIET NEATRISINĀMAS. KOPĪGI UZTICIET TĀS DEBESU TĒVAM.

2) PAR KO ENĢEĻI IR PĀRSTEIGTI? KĀ JUMS ŠĶIET, VAI JŪS PIETIEKAMI LAIKA ATVĒLAT LŪGŠANĀM? KOPĪGI PĀRRUNĀJIET, KAD VĒL VARĒTU ATRAST LAIKU KOPĪGĀM PĀRA LŪGŠANĀM!

3) LAI KATRS ĢIMENES LOCEKLIS IZDOMĀ VIENU LŪGŠANU SASKAŅĀ AR DIEVA PRĀTU, UZ KO VĒLĒTOS SAŅEMT ATBILDI. NOŠKIRIET KĀDU LAIKU, PIEMĒRAM, VIENU NEDĒĻU VAI 10 DIENAS, KAD LŪGSIET CITS PAR CITA VAJADZĪBĀM. PĒC TAM PĀRRUNĀJIET DIEVA BRĪNĪŠĪGĀS ATBILDES!

Pateicieties Kungam par ģimeni, lūgšanā pieminot sava dzīvesbiedru/ bērnu konkrētas īpašības, kas jūs iepriecina. Lūdziet kopīgi par katra izvirzītajām vajadzībām un par iespēju kopā biežāk lūgt!